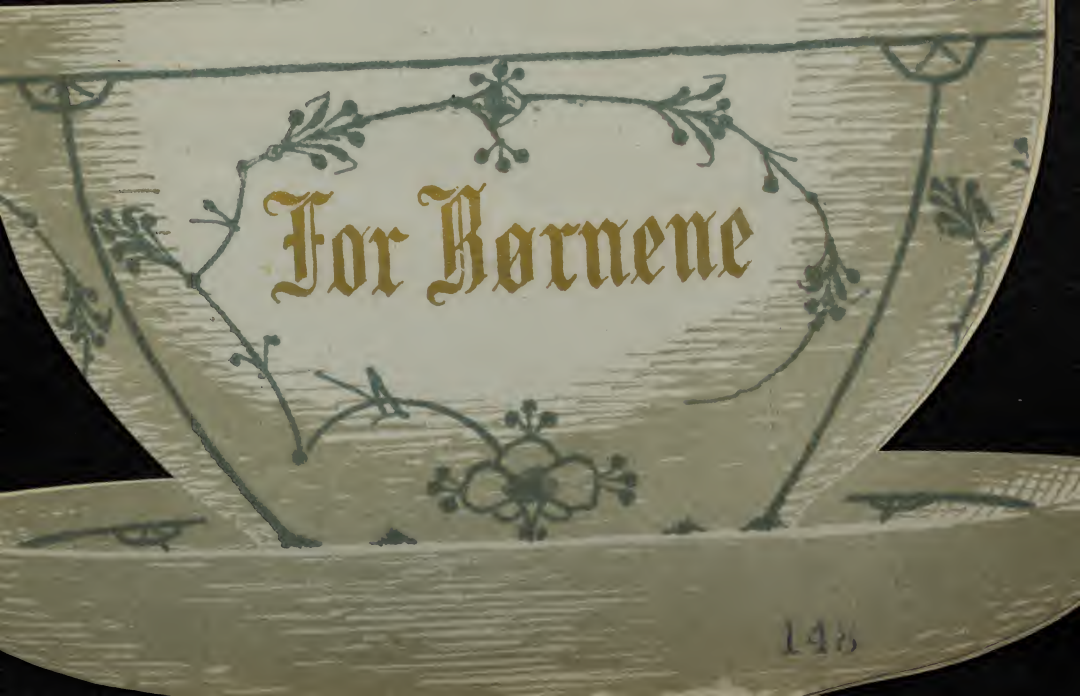
For Børnene
148

VEXELSANG

FRA DEN GAMLE FABRIK,

STUKKEN I KOPPER

af

FORFATTERNE.

Den 23de November 1881.

Mel. Komme hvo, som komme kan.

Komme hvo, som komme vil,
Lytter til og hører,
Godt jeg kun fortælle vil,
Spidser Eders Ører.
Om en glad og livlig Slægt,
Piger sex og saa en Knægt;
Om Forældres Lykke,
De som Huset smykke.

Mel. Lad den skrantende Magister.

Først om **Jenny** Sangen lyder;
Hun er den, som fører an,
Hun har mange flere Dyder,
End jeg her opregne kan.
Hun kan ogsaa male Kopper,
— Denne her er et Bevis —
Hun kan synge som Fru Popper-
Menter — spiller, naturligvis.

Mel. Min Søn, om Du vil i Verden frem.

For Mændene **Bertha** er bleven en slem
Konkurrent,
Hvor skal vi nu komme i Verden frem,
Hvad er hænd't?
Jo, da hun var økonomisk anlagt,
Hun hurtig i Landmandsbanken blev anbragt,
Pas paa, inden lang Ti'
Saa bliver hun Bankdi-
rektør!

Mel. Konferentsraad Wegener, den brave.

Ja, **Aurelia!** vi glad din Pris istemmer,
Højt Du stander alt i Kunstnernes Rang;
Ja, Du magelig Van Dyck og Rembrandt
klemmer,
Dine Plader de har baade Fynd og Klang.
Paa **Rosalie** hendes Fader Vexler trækker,
Hun er nu traadt ind i Handelsstandens Rækker,
Naar hun bare vil være lutter Øre,
Det til Kronen paa Værket nok vil føre.

Mel. Aa køre Vatn aa køre Ve.

De tvende sidste af det svage Kjøn,
Der her har vist sig som det stærke,
De staa endnu i deres Ungdom grøn,
Hver synger glad jo som en Lærke.
Og mens **Josepha** skal til Præsten gaa,
Og snart skal lange Klæder faa,
Gjør **Martha** end,
Vor lille Ven,
Spillopper nok for hele fire.

Mel. At Slyngler hæves til Ærens Top.

Se nu kommer Touren tilsidst, ej sandt,
Til ham, den eneste Hane i Kurven,
Fra Fødslen han viste sig alt galant,
Thi Damerne lod han gaa først uden Knurren.
Gid højt han maa vinde
Paa Hæderens Tinde,
Gid stedse Lykken maa huldt beskinne
:,: Mein **Leopold.** :,:

Mel. Så lunka vi så småningom.
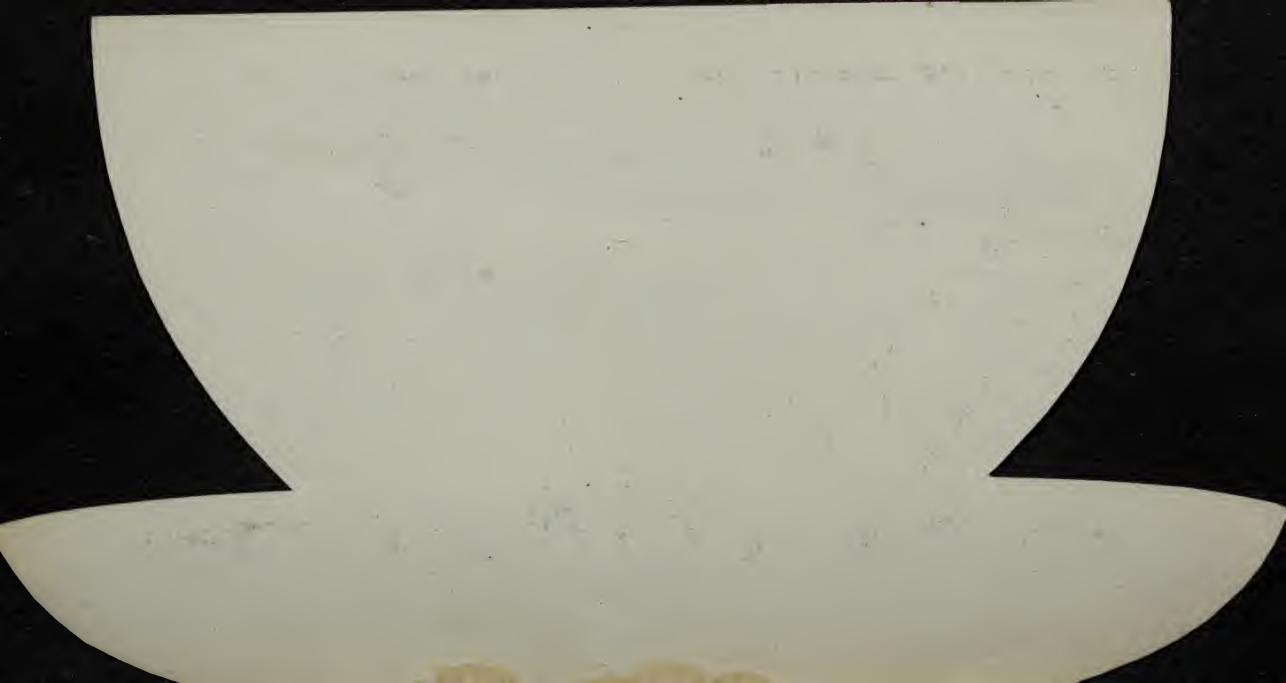
Ja, nu er hele Koppen tom,
Der er ej fler at synge om,
Nu skal de ha'e et Leve, som
Kan runge Verden om.
Gid de længe, længe leve maa,
Lad os tømme vore Glas derpaa —
De skal ha'e
Et Hurra,
Maaske to — hele tre,
Ja, mange Hundrede.